

SVENSKA DAGBLADET

IDAGSIDAN

Redaktion: Marianne Fredriksson (tj. l.).
Ann Lagerström, tel. 13 51 94
Catarina Baldo, tel. 13 51 91.

ONSDAGEN DEN 6 AUGUSTI 1986

Sex-revolutionen är en myt. Den var aldrig någon revolution. I varje fall inte för kvinnorna. Frigjordheten är en myt. Den har inte gett någon frihet. I varje fall inte för den som vill avstå från sex.

– Vi lever fortfarande under sexualitetens slaveri, säger Hjördis Levin, historieforskaren som vill avslöja vår tids tabun.

”Man måste också få

säga nej”

DEN TREDJE
VÅGEN
8

– Jag propagerar inte för avhållsamhet för alla. Men den som vill avstå måste få göra det utan att betraktas som konstig, säger Hjärdis Levin, författare till boken "Testiklarnas herravälde" (här framför Fredrika Bremer).

Foto: DAN HANSSON

Budskapet är hårdsmält:

"Avstå", säger Hjärdis Levin.

"Det utbyte som kvinnor får, i varje fall vid tillfälliga sexuella förbindelser med män, är inte så stort att det tillnärmelsevis uppväger riskerna."

Det uttalandet har hon fått utstå mycket spott och spe för. Så får man inte säga.

Nyligen kom hennes bok om sexualmoralens historia. Den har den provocerande titeln "Testiklarnas herravälde". Den var för magstark för de flesta i frigjordhetens Sverige.

RFSU-chefen gick genast i svamål: "Det är männen som blivit clitoris slavar", skrev han i en arg debattartikel i en kvällstidning.

- Vad jag svarar på det? Ja, jag vet inte riktigt, säger Hjärdis Levin. Jag är ju inte sexolog. Jag är historiker. Jag undersöker det förgångna... även om ämnet är aktuellt.

- Men är det inte en önskedröm att tro att det sexuella samlivet kan vara jämlikt och tillfredsställande, när män och kvinnor lever på olika villkor i allting annat?

"Här är tjejen som lever i celibat", skrev tidningarna lystet. Och fick Hjärdis Levin att framstå som extrem: extremt frispråkig, extremt konsekvent.

Men kanske är det vårt debattklimat som är extremt - enkelspårigt? Som inte tål andra sanningar än de etablerade?

Låt oss lyssna på vad hon har att säga:

- Jag tycker det är groteskt. Här går tjejer ut på dans, de pyntar sig, ser söta och fina och vackra ut. Sen är det bara raka spåret hem och ha samlag!

Hjärdis Levin beskriver det så

här: Penis i slidan - utlösning - och det är över på tre minuter.

- Det ger ofta inte kvinnan någonting. Visst går det att ha fina samlag. Men jag misstänker att alltför många samlag är av en ganska rå och brutal sort. Det är mannens mönster som råder.

Sura rönnbär för förment jämställda svenskar.

Förvånad

Ändå blev hon själv ganska förvånad över reaktionerna på boken om "testiklarnas herravälde".

- Här hade jag gått och trott att vi lever i ett land där man kan prata öppet om allting, säger hon.

- Och det jag säger är ju ingenting nytt, egentligen. Det har sagts förut, många gånger. Åtminstone utomlands. Jag har själv talat och skrivit i tio års tid om det här ämnet och aldrig tidigare upplevt något liknande. Men samhällsklimatet har hårdnat.

- I dag kan man tydligen inte längre nämna saker vid deras rätta namn. Då påstås det att det jag säger är fult. Men är verkligheten vackrare?

- Och jag vet ju att jag inte är ensam om mina erfarenheter. En man, som ringde efter skrivelserna, sa: "Jag har också slutat att ligga med kvinnor. Jag trodde jag gjorde vad jag skulle, men när jag började fråga visade det sig att inte en enda av de kvinnor jag varit tillsammans med hade haft något utbyte av samlaget."

- Mitt syfte är ju inte alls att peka ut männen och kalla dem för svinpålsar, säger Hjärdis Levin. Jag vill visa på ideologierna, på hur de styr oss.

- Och begreppet "testiklarnas herravälde" är tvetydigt. Dels

handlar det om testiklarnas herravälde över kvinnan, om hur kvinnor förtryckts - och fortfarande förtrycks! - av myten om "mannens trängande behov". Men den är också männen själva offer för!

Leva utan sex

Hjärdis Levins tes går rakt emot våra gängse föreställningar:

- Sexualiteten är konstlat uppdriven i vår kultur, säger hon. Kravet på driften motsvaras inte av verkligheten. Visst kan både män och kvinnor leva utan sex, och det är det ju också många som gör.

Hjärdis Levin själv, till exempel. Och hon mår enligt egen utsago alldeles förträffligt.

- Det finns naturligtvis ingen absolut norm för hur det ska vara för alla. Eller hur det ska vara hela livet. Vi människor är olika, vi har olika behov, vi har olika perioder, vi har olika tid. Också varje förhållande är olikt ett annat. Men man måste också ha rätt att säga att man vill avstå!

I sin bok skriver hon: "Feministerna" - och här handlar det om 1880-talets feminister i England och USA - "presenterade olika förslag till hur kvinnor skulle kunna hävda rätten att neka samlag. Den tidiga feminismen ställde sig över huvud taget avvisande till den sexliberala rörelsens propaganda för preventivmedel. I stället såg de temporär eller permanent avhållsamhet som ett medel att reducera barnantalet." - Samlaget, ansåg många feminister, skulle bara vara till för fortplantning.

- Jag vill inte utrota samlaget, säger Hjärdis Levin.

- Men om två människor tänker på varann finns det väl ingen

anledning att känna sig tvungen att ha samlag.

- Särskilt i dessa tider, med klamydia, gonorré och aids.

Nej, Hjärdis Levin har inte särskilt mycket till övers för den sexuella revolutionen. "Den har inte letts av kvinnor utan av män i mäns intresse", fastslår hon bestämt.

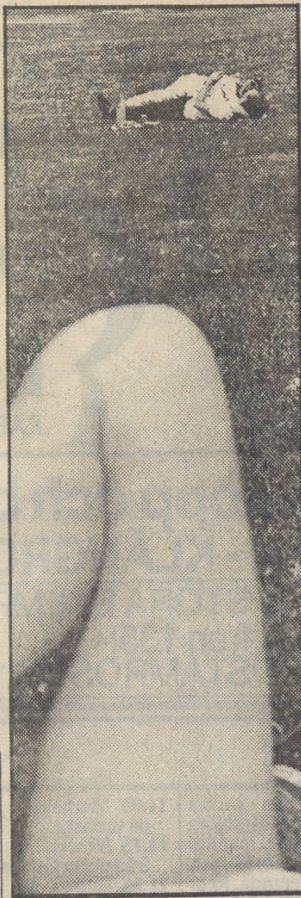
- Den sexuella revolutionen har motverkat kvinnans frigörelse - i yrkeslivet, i politiken, i hemmet. Det absoluta villkoret, också för kvinnans sexuella frigörelse, är att hon är ekonomiskt oberoende.

"Sexliberalismen har hyllats för att den skilt sex och fortplantning åt. Det motsatta är mer riktigt", skriver hon i sin bok. "Sexliberalismen har knutit sex och fortplantning fastare till varandra än de någonsin tidigare varit."

Och då måste man ju fråga om, för det stämmer ju inte med vad vi fått lära oss.

Men hon vidhåller:

- Mannen har sin fortplantningsakt kvar orubbad. Han uppför sig precis som om han skulle göra barn varje gång. Det är kvin-

Det är mannens mönster som råder, menar Hjärdis Levin. Vi är fångna i myten om "Mannens trängande behov".

Foto: ROLF HÖJER

nan som måste se till att det oönskade resultatet, barnet, utblir. Han behöver inte ha ett dugg bekymmer med det.

Sånt säger ingen annan i ett land där till och med socialstyrelsen propagerar för att flickor skall ha kondomer i handväskan. Men Hjärdis Levin är inte rädd för att sticka ut hakan. Hon propagerar för petting:

- Vi blev vansinnigt bortskämda på min tid, säger hon. Då var det ju inte frågan om att man skulle gå och lägga sig med varann. Man kunde gå så nära gränsen som möjligt. Och för att pojkarna skulle få ut någonting, så fick de lära sig vad flickor vill ha. Till bådas glädje.

50-talets petting - skulle det verkligen vara lösningen, den tredje vägen?

- Jag drömmer om något som liknar det Rita Liljeström kallar "erotisk fred", säger Hjärdis Levin. Det låter kanske lite löjligt, men samtidigt är det ett bra uttryck, för det visar att det finns ett erotiskt krig.

- Men, rättar hon sig genast, egentligen är det inte ett krig heller, för den ena parten är ju avväpnad redan . . .

Kvinnorna borde alltså ta upp kampen - genom att säga nej?

- Ja, just det. Jag tror att vi skulle kunna ha ett mycket bättre förhållande mellan könen om vi dämpade det här med sex en aning. Det sexuella samlivet har blivit en kompensering för kamratskap och vänskap mellan män och kvinnor.

- Man säger att varje kvinna vill känna sig åtrådd. Men vad innebär det? Ett slags altruism, en givandets glädje.

- Och det är ju det som är kärnan i myten som vi har gått på att man måste vara en sexvarelse för att känna sig som kvinna.

- Men titta på nunnorna! Skulle någon kunna påstå att en nunna inte är en kvinna?! Kan man tänka sig något mer kvinnligt?

- Detta ständiga jagande efter könet, att bekräfta sig som kön . . . Hjärdis Levin suckar. Man kan väl inte gå omkring och tänka på det hela tiden! Det finns ju mycket, mycket viktigare saker att göra.

Som att dra upp teorier om kön, till exempel.

Catarina Baldo